

متن پرسش

با سلام حضور استاد: استاد، من یک خانم محجبه هستم و در جامعه بسیار پیش می‌آید که در جمع‌هایی قرار می‌گیرم که خانمهای غیرمحبوب در آن حضور دارند مثلا در یک مغازه که چند مشتری خانم دارد و همه با موهای رنگ کرده و آرایش غلیظ و ... من معمولا با این افراد، به خاطر اینکه معتقدم در فضای کنونی و با تهاجمات دشمن بسیاری از این افراد فریب خورده اند و معاند بالذات نیستند، خوب و با روی گشاده برخورد می‌کنم و مخصوصا که دلم نمی‌خواهد نسبت به دین و دیانت و انقلاب بدگمان شوم و فکر کنند مومنین و انقلابیون یک عده انسان اخمو و ترشروی هستند، اما یک نگرانی هم دارم و آن اینکه نکند این لبخند به گناهکار مرضی خداوند نباشد، و باید از ایشان روی گرداند تا متوجه بشوند؟ البته استاد احتجاج شخصی من این است که زمان شناسی حکم می‌کند در شرایطی که هجمه‌های دشمن، دایم انقلابیها و مومنان را سخیف و خشک و تعصبی معرفی می‌کند و عملا دشمن آغوش خود را برای بدحجابان - که غالبا ماحصل تبلیغات خودشان هستند - باز کرده، روبرگرداندن و اخم کردن نه تنها تاثیر مثبت ندارد بلکه نتیجه معکوس می‌دهد و گمان غلط این افراد فریب خورده را تقویت می‌کند، حال آنکه اگر اینان خوشرویی و خوش خلقی و سعه صدر مومنین را ببینند، حداقل در دلشان حقانیت این راه را تایید می‌کنند، استاد حضرتعالی تا چه حد این دیدگاه را قبول دارید؟ در ثانی استاد اگر ما با این نیت وارد شویم - که به هر حال نیت خیر است - ولی به هر حال اکمل عمل در شرایطی، این نوع برخورد نباشد، آیا کم کاری صورت نگرفته؟ آیا خداوند مؤاخذه نمی‌کند؟ تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: من فکر می‌کنم شما با این روحیه و با این نیت روز قیامت فقیه به معنای واقعی محشور می‌شوید و خداوند به شما اجازه می‌دهد هر که را خواستید با خود به بهشت ببرید. موفق باشید